

## POSTANOWIENIE

Dnia 8 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z odwołania R. G.  
przeciwko Dyrektorowi Biura Emerytalnego Służby Więziennej w W.  
o wysokość emerytury,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń  
Społecznych w dniu 8 lutego 2023 r.,  
skargi kasacyjnej ubezpieczonego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie  
z dnia 6 sierpnia 2021 r., sygn. akt III AUa 280/21,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

### UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z 6 sierpnia 2021 r. oddalił apelację R. G. od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 16 grudnia 2020 r., który oddalił jego odwołanie od decyzji z 25 maja 2020 r. Dyrektora Biura Emerytalnego Służby Więziennej, przyznające mu prawo do emerytury SW. Do wysługi emerytalnej organ emerytalny po myśli art. 15a ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy nie zaliczył okresu pracy w Szkole Podstawowej w B. od 1 września 1992 r. do 31 sierpnia 1998 r. Odwołujący się odbył długotrwałe przeszkolenie wojskowe w Szkole Podchorążych Rezerwy od 1 października do 22 grudnia 1998 r. i został przeniesiony do rezerwy. Służbę w Służbie Więziennej pełnił od 1 lipca 1999 r. do 14 lutego 2020 r. Sąd Okręgowy stwierdził, że odwołujący się został po raz pierwszy przyjęty do służby jako funkcjonariusz Służby Więziennej po 1 stycznia 1999 r. i dlatego jego emerytura została obliczona na

podstawie art. 15a ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy. Decyzja była zatem prawidłowa. Oceny tej nie zmienia wcześniejsza służba wojskowa, bo nie pozwala na obliczenie emerytury funkcjonariusza na podstawie art. 15 tej ustawy. Sąd Apelacyjny rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji uznał za zgodne z ustawą o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano na potrzebę wykładni przepisów prawa materialnego, tj. art. 15 ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy i użytego w nim terminu „pozostawał w służbie”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przedstawia zasadnej podstawy przysądu i dlatego nie został uwzględniony.

Treść wniosku uprawnia stwierdzenie, że skarżący odwołuje się do podstawy przysądu z art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 2 k.p.c. Niemniej ta podstawa przysądu nie spełnia się w tej sprawie, albowiem jej warunkiem jest dopiero kwalifikowana potrzeba wykładni przepisów prawa, wynikająca z poważnych wątpliwości w wykładni lub z rozbieżności w orzecznictwie.

Takie przesłanki zgłoszonej podstawy przysądu z art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 2 k.p.c. nie występują w tej sprawie. Nie można stwierdzić rozbieżności w orzecznictwie na tle wykładni przepisów. Przeciwnie, orzecznictwo Sąd Najwyższego jest zgodne co do kwestii głównej, że odbycie służby wojskowej przed 2 stycznia 1999 r. nie oznacza, że spełnia się regulacja z art. 15 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin oraz, że z tej samej przyczyny nie spełnia się regulacja z art. 15a tej ustawy, bowiem wcześniejsza służba wojskowa nie zmienia ustalenia, że funkcjonariusz

został przyjęty do swojej służby po 1 stycznia 1999 r. - wyroki Sądu Najwyższego z 11 kwietnia 2017 r., II UK 118/16 i z 12 lipca 2017 r., II UK 190/16.

Recz w tym, że emerytura funkcjonariusza mundurowego, to nie to samo co emerytura żołnierza zawodowego, w pierwszym przypadku chodzi o służbę funkcjonariusza służb mundurowych a w drugim o służbę żołnierza zawodowego.

Art. 15 i art. 15a ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych określają tylko algorytmy ustalenia wysokości emerytury funkcjonariusza służb mundurowych a nie emerytury żołnierza zawodowego, stąd punktem odniesienia dla tych algorytmów jest początek służby tego funkcjonariusza a nie żołnierza zawodowego.

Krąg funkcjonariuszy został podzielony na dwie grupy wedle kryterium daty przyjęcia po raz pierwszy do służby jako funkcjonariusza służby mundurowej a nie żołnierza zawodowego, stąd emeryturę dla pierwszej grupy, czyli tej która pozostawała w tej służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r. oblicza się na podstawie art. 15 ustawy, a dla drugiej grupy, obejmującej funkcjonariuszy przyjętych do służby po raz pierwszy po dniu 1 stycznia 1999 r. emeryturę oblicza się na podstawie art. 15a ustawy.

Służba wojskowa uwzględniana przy ustalaniu prawa do emerytury funkcjonariusza jest tylko okresem równorzędnym ze służbą funkcjonariusza, a nie okresem, w którym jest pełniona służba przez funkcjonariusza służby mundurowej, czyli nie spełnia się wówczas regulacja z art. 15 (w związku z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy). Oznacza to, że służba wojskowa przed 1 stycznia 1999 r. nie rozpoczyna okresu służby wymaganego do emerytury funkcjonariusza służb mundurowych i który został przyjęty do służby funkcjonariusza służby mundurowej po raz pierwszy po 1 stycznia 1999 r.

Uzasadnia to stwierdzenie, że krąg uprawnionych do obliczenia emerytury na podstawie art. 15 ustawy jest zatem zamknięty bowiem określona w nim służba (zwrot „pozostawał w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r.”) dotyczy służby funkcjonariusza a nie służby żołnierza. Taki podział wynika z objęcia systemem zaopatrzeniowym wszystkich żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy służb mundurowych oraz z wprowadzenia możliwości nabycia w przyszłości prawa do dwóch emerytur, tak jak w przypadku żołnierzy, jednak jako wyjątku od zasady

jednej emerytury – zob. art. 95 ust. 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS oraz uchwałę Sądu Najwyższego z 15 grudnia 2021 r., III UZP 7/21.

Zasadnie zauważano w sprawie II UK 118/16, iż regulacje zawarte w art. 15 i art. 15a ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy oraz w art. 15 i art. 15a ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 23 lipca 2003 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw, Dz.U. Nr 166, poz. 1609 z późn. zm., dalej jako ustawa zmieniająca) stanowiły realizację celu, jakim było objęcie zaopatrzeniowym systemem emerytalnym wszystkich żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy służb mundurowych bez względu na datę wstąpienia do służby, a więc również tych, którzy do służby wstąpili po dniu 1 stycznia 1999 r. i zostali objęci powszechnym systemem ubezpieczeń społecznych. W tym też kontekście należy odczytywać sformułowania "pozostawanie w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r." (art. 15 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy) oraz "przyjęcie do służby po raz pierwszy po dniu 1 stycznia 1999 r." (art. 15a tej ustawy).

Z tych motywów orzeczono jak w sentencji (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).